

תת"ע 6636/03/14 - מדינת ישראל נגד שלומי קריספיל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תתע"א 6636-03-14 מדינת ישראל נ' קריספיל
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלומי קריספיל

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 23.3.14, הזמנה לדין וכתב אישום, בגין אי ציות לאור אדום בנסיבות מחמירות (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ מוטי כליף, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1 וסקיצה, שנערכה במועד האירוע, שסומנה ת/2.

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ואשתו, שהייתה עמו ברכב.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 23.3.14, בסמוך לשעה 09:40, נהג הנאשם באופנוע ברמת גן, ברחוב קריניצי ובהגיעו לצומת עם רחוב ביאליק, נצפה על ידי עד התביעה כאשר אינו מציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו וממשיך בנסיעה לתוך הצומת, כאשר במקביל, כלי רכב, שנסעו ברחוב ביאליק, החלו להיכנס לצומת, בחסות האור הירוק שדלק ברמזור בכיוון נסיעתם.

נהגת רכב יונדאי, שנסעה בנתיב האמצעי, לכיוון כיכר נח, נאלצה לבלום רכבה ואוטובוס, שנסע בנתיב הימני לפניה ימינה לרחוב ארלזורוב, נאלץ להמתין שרכב הנאשם יעבור בצומת, לפני שהחל בפניה.

העד נסע אחרי רכב הנאשם, סימן לו בצומת עם רחוב ארלזורוב לעצור את הרכב והנאשם עצר לבסוף בצומת "עלית".

העד הסביר לנאשם את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "שוטר מסריח, מחפש להעביר את הזמן על

עמוד 1

חשבוני. מה תעשה לי, יאללה, יאללה, תגמור לרשום".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך מעולם לא עבר באור אדום. לדבריו, אשתו, שנסעה עמו על האופנוע, הייתה בהריון והוא לא היה מסכן אותה.

הנאשם נחקר והשיב כי אינו יודע כמה רמזורים בכיוון נסיעתו, אף שהוא עובר במקום מדי בוקר, העיד כי נכנס לצומת אחרי רכב שנסיע לפניו והכחיש כי היה אוטובוס שלא יכול היה להיכנס לצומת בגינו.

עדת ההגנה העידה כי עד התביעה עצר אותם בצומת עלית וטען כי הנאשם נכנס לצומת באור אדום, אך לא כך היה.

לגרסתה, היא מביטה כל הדרך ברמזורים בכיוון נסיעתם.

העדה נחקרה והשיבה כי לא הבחינה ברכב יונדאי שנאלץ לעצור או באוטובוס שלא יכולה היה להיכנס לצומת, בגינו של הנאשם.

משנשאלה העדה אם ייתכן כי דעתו של הנאשם הייתה מוסחת, כיוון שלגרסתו, רבו בבוקר, השיבה: "אני לא יודעת, הכל יכול להיות. אבל אני לא רוצה לחשוב שלא היינו מודעים שעברנו באדום או שלא עברנו בירוק, לא זה לא הכוונה".

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין כיוון נסיעת הנאשם, תיאר כיצד נסע מאחוריו והבחין בכל פרטי העבירה, לרבות כלי הרכב הנוספים בצומת, פירט את האופן בו נכנס לצומת והמשיך בנסיעה אחרי הנאשם ומדוע עצר אותו במרחק מהצומת נשוא העבירה. העד ערך סקיצה מתאימה בגוף הדו"ח.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית, שכן, אפ שהוסבר לנאשם כי עליו לחקור את העד בחקירה נגדית, נמנע הנאשם מלעשות כן.
3. גרסת הנאשם ועדת ההגנה מטעמו, לא הייתה חד משמעית, לטעמי ולא היה בה כדי לסתור גרסתו הברורה של עד התביעה. הנאשם לא ידע כמה רמזורים בכיוון נסיעתו, אף שלגרסתו, עובר בצומת מדי יום, עדת ההגנה לא אמרה בשום שלב, באופן נחרץ, כי הנאשם נכנס לצומת באור ירוק וכן גם הנאשם עצמו ולמעשה, מפי ההגנה לא נשמעה כל התייחסות מפורשת לאור שדלק ברמזור בכיוון הנאשם, עת שנכנס לצומת.
4. הנאשם טען כי רב עם אשתו בבוקר, לפני שיצאו לדרך ואילו אשתו, משנשאלה על כך בחקירתה

הנגדית, השיבה תשובה מתחמקת, שאין בה כדי לאשר טענה זו.

5. בתגובתו לשוטר, פי שנרשמה בדו"ח, נמנע הנאשם מלהציג גרסה או מענה ענייני למיוחס לו ובחר במקום זאת, להשתלח בשוטר.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתיו והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפניי במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ד, 15 יוני 2014, במעמד הצדדים